

Ghiduri de management al situatiilor de criza in anestezie. Bradicardia/tahicardia. Stopul cardiac

Raluca Ungureanu¹, Liliana Mirea¹, Ioana Grintescu¹

Tulburarile de ritm cardiac sunt frecvent intalnite (60-75%) la pacientii supusi unei interventii anestezico-chirurgicale, dar putine au caracter malign, cu deteriorare hemodinamica si evolutie spre fibrilatie ventriculara sau stop cardiac (1).

Stopul cardiac in perioada peri-anestezica are o incinta de 0,5-1 caz la 10000 anestezii, iar la copii este de 1,4 la 10000 de cazuri, din care peste 50% se inregistreaza la copiii cu varsta de sub un an. Riscul de aparitie a stopului cardiac creste exponential atunci cand sunt asociati urmatorii factori: sangerare necontrolabila, tehnica chirurgicala deficitara, co-morbiditati severe si varsta avansata. Se considera ca stopul cardiac asociat anesteziei poate fi prevenit prin evitarea erorilor umane si a utilizarii inadecvate a resurselor terapeutice.

In urma unei recente evaluari a cazurilor de stop cardiac peri-anestezic au fost identificate cinci categorii de factori etiologici (2):

- tehnica anestezica (de ex. deconectari ale circuitului anestezic, malfunctionarea apparatului de anestezie si a sistemului de monitorizare);
- administrarea de medicamente (de ex. supradozarea de sedative/analgetice, reactia anafilactica);
- tehnica chirurgicala (de ex. insuflarea cu CO₂, stimulare vagala, cimentarea protezei de femur, lezarea canalului medular);
- co-morbiditatatile preexistente: sepsis, trauma, boli severe cardio-pulmonare si renale;

¹ Clinica ATI, Spitalul Clinic de Urgenta Bucuresti
Contact: ralucaung@yahoo.com, ioana.grintescu@rospen.ro

- de etiologie neprecizata: atunci cand tehnica anestezico-chirurgicala a fost corecta, fara co-morbiditati, fara incidente/accidente perioperatorii.

Inca din anul 1993 s-a propus utilizarea sistematica a unui algoritm de abordare a oricarei situatii de criza in contextul actului anestezic, reprezentat prin formula mnemotehnica **COVER ABCD – A SWIFT CHECK** ceea ce a dus la eficientizarea managementului acestor crize peri-anestezice (3,4).

C: evaluarea circulatiei (puls, ETCO₂), culoarea tegumentelor/mucoaselor

O: administrarea de oxigen 100%, cu flux mare si verificarea analizorului de gaze

V: evaluarea ventilatiei (ventileaza manual pacientul si verifica miscarile toracelui, presiunea din caile aeriene, ETCO₂) si verificarea vaporizorului

E: evaluarea pozitiei si permeabilitatea sondei de intubatie endotraheala sau mastii laringiene (se schimba in cazul oricarui dubiu legat de pozitie sau permeabilitate) si eliminarea problemelor legate de aparatul de anestezie, circuit, filtre si conexiuni

R: reevaluarea sistemului de monitorizare si a echipamentului

A: evaluarea cailor aeriene si a oportunitatii intubatiei endotraheale. Pericolle potentiiale: laringospasm, obstructia cailor aeriene, aspiratia

B: evaluarea respiratiei si a oportunitatii ventilatiei artificiale. Factori agravanti: bronhospasm, edem pulmonar, ARDS

C: evaluarea circulatiei si a factorilor agravanti: tahicardia, bradicardia, hipotensiunea, hipertensiunea, ischemia miocardica sau stopul cardiac

D: evaluarea medicatiei administrate (erori potentiiale) cu doza si ora precisa de administrare

A: evaluarea celor patru A: A-awareness (revenirea constientei in cursul actului anestezico-chirurgical), A-aer in pleura (pneumotorax) sau embolie gazoasa, A-anafilaxie/alergie

SWIFT CHECK: evaluarea manevrelor efectuate de chirurg/personal adjacent, verificarea pozitiei pacientului pe masa de operatie si urmarirea raspunsului fiziologic al organismului la situatia respectiva. De asemenea, se coreleaza parametrii monitorizati cu situatia clinica si factorii de risc (inclusiv din perioada preoperatorie)

De mentionat ca acest algoritm devine AB COVER CD – A SWIFT CHECK in situatia in care acesta criza apare la pacientul neintubat.

Tratamentul de urgență în cazul stopului cardiac aparut în context anestezico-chirurgical se face după un algoritm specific acestei situații.

- cheama ajutor
- parurge fiecare etapa a algoritmului COVER ABCD – A SWIFT CHECK
- informeaza chirurgul asupra situatiei critice
- opreste interventia chirurgicala/ pierderea de sange

- aseaza pacientul in pozitia supina si elibereaza toracele
- aplica pumnul precordial urmat de masaj cardiac extern
- intubeaza si ventileaza cu 100% O₂
- monitorizeaza ECG si cauta indicii

In functie de aspectul ritmului cardiac algoritmul de tratament al stopului cardiac se diferențiază în ritm cardiac la care se poate utiliza socul electric (fibrilată ventriculară, tahicardia ventriculară fără puls) și ritm cardiac la care nu se utilizează socul electric (asistola, disociatia electromecanica), restul etapelor fiind comune (vezi Fig. 1) (5).

Prognosticul pacientilor după stop cardiac este relativ bun, înregistrându-se o mortalitate de aproximativ 20%, cu mult sub valoarea înregistrată în cazul stopului cardiac intraspitalicesc global. O explicatie posibilă ar fi că acești pacienți sunt mai bine monitorizați și deci diagnosticul este pus mult mai rapid.

Complicatiile majore înregistrate după resuscitare sunt reprezentate de fracturile costale, pneumotorax, edemul pulmonar. Continuarea intervenției chirurgicale elective în caz de stop cardiac resuscitat nu este întotdeauna imposibilă.

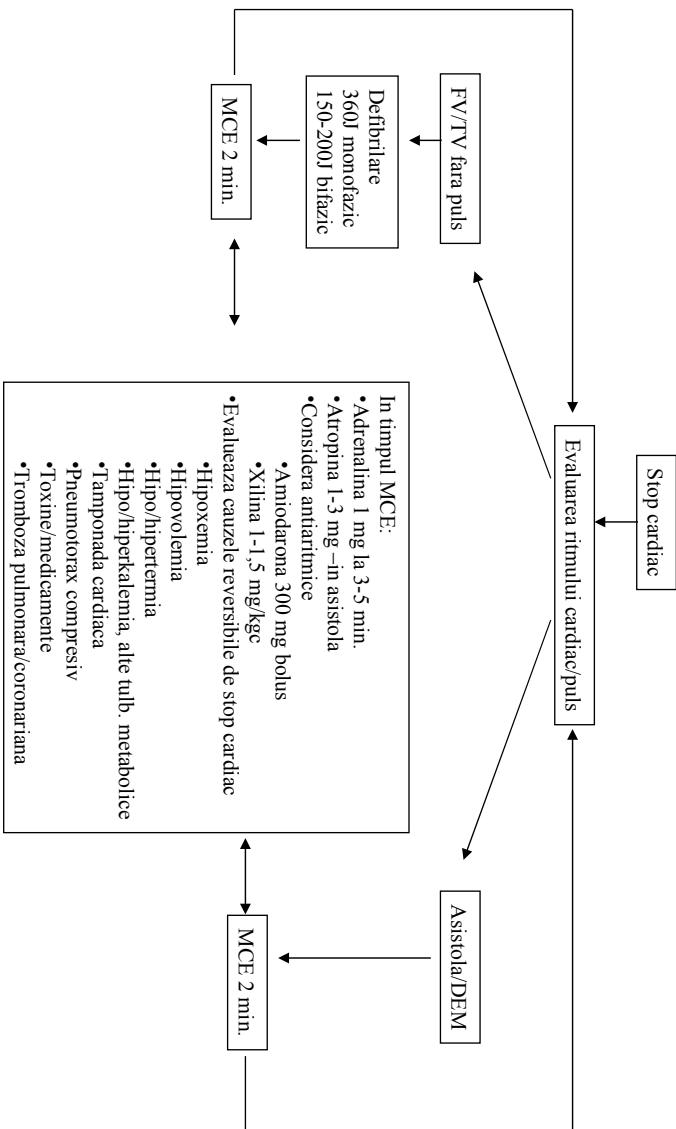
Sumarizând, stopul cardiac aparut în contextul anesteziei are particularitățile sale din punct de vedere atât ale diagnosticul și tratamentului cat și ale factorilor etiologici. Ghidurile generale propuse pentru managementul stopului cardiac necesită adaptări substantiale pentru acesta situație particulară.

Tulburarea de ritm cardiac cea mai frecvent raportată perianestezic este **bradicardia** (aproximativ 7% din incidentele anestezice raportate). Aceasta s-a înregistrat cel mai des în cazul pacienților cu risc ASA I-II (62%), mai frecvent pe durata menținerii anesteziei (6).

Cauzele apariției bradicardiei sunt reprezentate de: reacții la administrația de medicamente (anestezice volatile, opioide, suxametoniu), dificultăți în controlul ventilăției, stimularea vagală, legate de anestezia spinală și epidurală.

Managementul terapeutic al bradicardiei necesită intervenție promptă după urmatorul algoritm:

- parurge fiecare etapa a algoritmului COVER ABCD - A SWIFT CHECK
- nu ezita de a trata episodul după algoritmul de stop cardiac
- asigura o oxigenare și ventilatie adekvata
- în caz de hipotensiune:
 - discuta cu chirurgul (de ex: posibila stimulare vagala, compresie vena cava inferioara, pierdere importantă de sânge, etc)

FV-fibrilatie ventriculară, TV-tahicardie ventriculară, MCE-masaj cardiac extern, DEM-disociatie electromecanica

Figura 1. Algoritm de tratament în stopul cardiac

- opreste vaporizorul
- bolus de cristaloid 10 ml/kgc, repeatat la nevoie
- atropina 0,01 mg/kgc (0,6 mg la adult)
- considera administrarea de Adrenalina 0,001mg/kgc IV bolus (1 ml din solutia 1:10000)
 - la nevoie adrenalina in perfuzie continua cu rata initiala de 0,00015 mg/kg/min (1 ml/min din solutia de 1 mg diluata in 100 ml ser)
 - monitorizeaza agresiv pacientul:cateter arterial, cateter venos central, ECG
- considera oportunitatea pacemaker extern (transvenos/transcutanat)

Tahicardia reprezinta un eveniment frecent intalnit pe parcursul desfasurarii anesteziei. Cel mai frecent apare pe parcursul inductiei si mentinerii anesteziei. In cele mai multe situatii cauza acesteia este rapid identificata si tratata prompt. Totusi, exista relativ putine cazuri la care nu se poate identifica factorul etiologic. Semnificatia sa clinica trebuie corelata cu modificarile de tensiune arteriala si a ritmului cardiac. S-a dovedit relatia tahicardie - hipertensiune ca factor de prognostic nefavorabil in cazul interventiilor anestezico-chirurgicale de lunga durata. De asemenea, hipotensiunea arteriala prelungita poate degenera in stop cardiac fara puls.

Tahicardia severa impune un management rapid:

- parurge fiecare etapa a algoritmului COVER ABCD - A SWIFT CHECK
- nu ezita de a trata episodul tahiaritm dupa algoritmul de stop cardiac (tahicardie ventriculara fara puls)
- terapie diferentiată în funcție de hiper/hipotensiune arterială (7).

De asemenea, pot aparea tahiaritmii diferite de tahicardia sinusala, ce beneficiaza de tratament specific, in functie de impactul hemodinamic al tulburarii de ritm:

- afectare severa: cardioversie 100-200J SEE sincron, antiaritmice
- afectare moderata: antiaritmice
 - tahicardie ventriculara: Xilina 1 mg/kg IV (sau amiodarona 5 mg/kg)
 - fibrilatie atriala: Digoxin 0,05 mg/kg IV (sau amiodarona 5 mg/kg)
 - tahicardie supraventriculara: Adenozina 6-12 mg IV (beta blocant titrat - Atenolol 1 mg in bolusuri repeatate)

In abordarea terapeutica a acestei tulburari de ritm trebuie identificate si tratate cauzele precipitante precum:

- hipovolemia prin pierderi sanguine, deshidratare, diureza excesiva, sepsis
 - tratament: repletie volemica adevarata, transfuzii de sange si derivate
- medicamente: agenti volatili, analgosedative utilizate in inductie, atropina, toxicitatea anestezicelor locale, adrenalina, cocaine, vasopresoare

- legate de calea aeriana: hipoventilatia, hipoxia
- reactia anafilactica
- stimularea reflexa simpatica: la laringoscopie, montare cateter venos central, manevre in timpul interventiei chirurgicale. Toate acestea beneficiaza de aprofundarea anesteziei.
- complicatii cardiopulmonare: pneumotorax compresiv, hemotorax, tamponada cardiaca, embolie (gazoasa, amniotica, tromb), sepsis, iritabilitate miocardica, edem pulmonar

In concluzie, tahicardia este un eveniment adesea intalnit pe parcursul anesteziei, fiind insotita si de alterarea altor semne vitale monitorizate. Totusi, diagnosticul diferential fiind amplu trebuie asigurat in primul rand un tratament suportiv. Managementul terapeutic este dictat ulterior de valoarea tensiunii arteriale si de aspectul ritmului cardiac, dovedindu-si eficienta utilizarea algoritmului de baza COVER ABCD.

BIBLIOGRAFIE

1. Kuner J, Enescu V, et al. Cardiac Arrhythmias during anesthesia. Chest 1967; 52: 580-7.
2. Runciman WB, Webb RK, Klepper ID, et al. Crisis management: validation of an algorithm by analysis of 2000 incident reports. Anaesth Intensive Care 1993; 21: 579-92.
3. Webb RK, Currie M, Morgan CA, et al. The Australian Incident Monitoring Study: an analysis of 2000 incident reports. Anaesth Intensive Care 1993; 21: 520-8.
4. Morgan CA, Webb RK, Cockings J, et al. Cardiac arrest: an analysis of 2000 incident reports. Anaesth Intensive Care 1993; 21: 626-37
5. Nolan JP, et al. European Resuscitation Council Guidelines for Resuscitation 2005 Section 4. Adult advanced life support. Resuscitation (2005) 67S1, S39-S86.
6. Runciman WB, Kluger MT, Morris RW, et al. Crisis management during anaesthesia: the development of an anaesthetic crisis management manual. Qual Saf Health Care 2005;14:e1.
7. Morris RW, Watterson LM, Westhorpe RN, et al. Crisis management during anaesthesia: hypotension. Qual Saf Health Care 2005;14:e11.